

Mening, at det ikke havde været nødvendigt at lægge Vejen gennem et selvstændigt Lovforslag, men at denne Million kunde have været indført paa Finansloven. Jeg vil tilstaa, at jeg ogsaa i Begyndelsen tænkte mig denne Mulighed, men efter at have raadført mig med de Mænd, som jeg selvfølgelig maa raadføre mig med i et saadant Tilfælde, kom jeg til den Overbevisning, som jeg for Resten ogsaa i Begyndelsen var inde paa, at naar der i Loven af 1909 staar, at der kun maa anvendes indtil 4 Mill. Kr., vilde en Lov være absolut nødvendig for at gaa videre. Dette vil ikke i nogen Maade kunne sinke denne Sags Fremme, saa jeg tror, at det er den rette Fremgangsmaade, der er valgt.

Til det ærede Medlem fra Grenaa (Pedersen-Nyskov) vil jeg sige, at ogsaa mine Ønsker gik videre. Jeg takker ham for hans varme Interesse for denne Sag. Jeg har ikke, det gentager jeg, under den nuværende økonomiske Situation og henset til den Afstemning, der fandt Sted i Fjor i begge Rigsdagens Ting, turdet vove at foreslaa mere. Men hvis der i dette Ting skulde være et Ønske om at imødekomme Andragerne endnu mere, end her er foreslaaet, skal det selvfølgelig ikke fra min Side møde nogen som helst Indvending. Jeg vil tværtimod være glad ved at kunne anvende flere Midler for at kunne imødekomme den Trang, der er til Stede i Øjeblikket. Det ærede Medlem maa ikke optage det som en Spydighed fra min Side, naar jeg har talt om, at en af mine Grunde ogsaa var, at Rigsdagen i Fjor havde vedtaget de 3 Mill. Kr. til dette Formaal. Det ærede Medlem forsikrede mig om, at jeg godt kunde have sat mig ud over Folketingets Afstemning. Jeg tænkte nu ikke alene paa Folketinget, men paa begge Rigsdagens Ting, og en Afstemning, der er foregaaet for saa kort Tid siden, nytter det ikke at se bort fra, den maa man regne med.

Til det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen), der mente, at der var opsparet Midler fra de foregaaende Perioder, skal jeg sige, at hvad angaar de sidste 5 Aar, hvori Loven har hjemlet os Ret til at overføre det i det ene Aar opsparede til næste Aar, er der, hvis der overhovedet er noget, kun opsparet saa godt som intet. I de første 5 Aar manglede der Lovhjemmel til at kunne overføre disse Midler. Om det Beløb, det ærede Medlem nævnede, er rigtigt, skal jeg ikke kunne sige, men det, der i de sidste 5 Aar

er opsparet, kunne vi ganske se bort fra, det betyder intet.

Angaaende Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission, der er rejst af de ærede Medlemmer fra Skanderborg (H. Rasmussen) og Give (N. C. Jensen) m. fl., skal jeg kun sige, at jeg glæder mig over, at den Tanke har fundet voksende Tilslutning i dette Ting, siden jeg i Fjor argumenterede stærkt derfor, og det skal være mig en Glæde saa snart som muligt at komme med et Lovforslag derom. Ogsaa jeg tror, at som denne Sag har udviklet sig, er der Grund til at overveje, om man ikke kunde finde andre Former, hvorved man bedre kan imødekomme Trangen til Jord hos Landarbejdere, end den her anvendte.

Det ærede Medlem fra Skanderborg omtalte Spørgsmaalet om Stormskade paa et Par af disse Statshuse. Jeg kan kun sige, at i Øjeblikket lader Regeringen Forholdene vedrørende den Skade, der skete ved Stormen af 3. December, undersøge, og naar Resultatet foreligger, antager jeg, der vil finde Forhandling Sted med Finansudvalget om, i hvilket Omfang man kan tage Hensyn til de indkomne Andragender.

Til det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Christiansen) skal jeg sige, at i § 11 staar der, hvad han selv gjorde opmærksom paa, at Pengene væsentlig skulle fordeles i Forhold til de indkomne Laanebegøring. Jeg har prøvet paa, om det var muligt at fordele dem efter lidt andre Regler, end man hidtil har fulgt, men det har vist sig overordentlig vanskeligt og vilde efter min Mening med fuld Føje kunne mødes med stærk Kritik. Jeg valgte da den naturlige Vej, at fordele Pengene i Forhold til de indkomne Ansøgninger. Jeg synes heller ikke rigtigt om at straffe de Kommissionsformænd, der have gjort et stort og betydeligt Arbejde, vakt Interesse for Sagen og f. Eks. fremmet den saa stærkt som det ærede Medlem fra Grenaa (Pedersen-Nyskov), hvem jeg altid har ydet fuld Anerkendelse for det Arbejde, han her har udført. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) i, at saadant Arbejde skal straffes. Derfor havnede jeg til sidst i den Betragtning, at det var naturligst og rigtigst at fordele Pengene i Forhold til Laanebegøringerne.

Til det ærede Medlem fra Bjerre, der var glad ved, at den økonomiske Situation nu tegnede sig saadan, at jeg kunde fore-